

er nødt til ved Lovens Administration at prøve sig noget frem.

Hvad der volder de største Vanskeligheder ved at praktisere Loven paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, er de uensartede Vilkaar for Kvæghandelen og Kødomsætningen. Hvis man tager praktisk paa Spørgsmaalet og gør et dygtigt Arbejde for at faa Kreaturpriserne og dermed Kødpriserne saa ensartede som muligt, vil man snarest skabe Stabilitet indenfor denne Produktion; og ved at mobilisere alle gode Kræfter for i denne Sags Tjeneste at faa den bedste og rimeligste Klassificering og dermed den bedste og rimeligste Kødomsætning vil det sikkert Tid efter anden være muligt at finde en Form, som ogsaa Forbrugerne kan være tjente med. Det er muligt, at det, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) nævnedes, er vanskeligt at sætte Maksimalpriser paa alle Kødstykker, fordi disse er saa mange og saa forskelligartede i Værdi. Men hvis man blot kunde naa til at faa Kødhandelen saaledes ordnet, at man var i Stand til noget nær rigtigt at klassificere ogsaa de Dyr, der anvendes til Hjemmeforsyning, saaledes at der kom et Kvalitetsstempel sammen med Sundhedsstemplet paa Dyret og en Standardpris for de forskellige Kvaliteter til Underretning for Publikum og til Kontrol med Slagteriernes Virksomhed, var allerede meget vundet. Jeg tror, at det er nødvendigt ved Administrationen af denne Lov at arbejde sig fremad lidt efter lidt, efterhaanden som vi vinder Erfaringer paa dette Omraade.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger angaaende Lovforslagets Virkninger overfor det danske Landbrug. Jeg er her uenig med det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som jeg har været i næsten alle andre Spørgsmaal, naar Talen var om, hvorledes dette eller hint foreliggende Lovforslag vilde virke overfor Landbruget. Det er rigtigt, at Lovforslaget er nødvendiggjort af den knappe Flæskeproduktion, men jeg er uenig med det ærede Medlem i, hvad der er Grunden til denne Knaphed. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem med Rette kan paastaa, at Grunden er, at denne Produktion har været stiftmoderligt behandlet ved de Maksimalpriser, der under Krigen har været paa Varen. Det ærede Medlems Hukommelse svigter ham, synes jeg. Alle vi, som har beskæftiget os med dette Forhold, ved jo, at det ikke er længere siden end sidste Efteraar, at vor største Bekymring angaaende Befolkningens Ernæring var, ikke hvorledes man kunde skaffe den tilstrækkelig meget Fedtstof gennem Flæske-

produktionen, men hvorledes man kunde finde den mindst voldsomme Form for Reduktionen af Besætningerne, saaledes at Tabet paa dette Omraade for det danske Landbrug ikke blev for stort. Og det var slet ikke Maksimalpriserne, der var Skyld i, at vi Landmænd maatte køre hele vor Svinebesætning paa Slagterierne som halvstore Svin eller som store Pattedrise. Nej, det var Mangelen paa Raastoffer, der tvang Landmændene til at reducere saa voldsomt deres den Gang noget nær normale Svinebesætning, som de havde holdt gennem halvjerde Krigsaar trods Maksimalpriserne, det mest afgørende Bevis for, at det ærede Medlems Paastand intet har med Virkeligheden at gøre. Gennem halvjerde Krigsaar har Flæskeproduktionen i Danmark holdt sig nogenlunde i samme Højde, og jeg vil gerne give mine Kolleger i det danske Landbrug den Attest, at de ikke er saa dumme, at de igennem halvjerde Aar opretholder en Produktion blot for at skade sig selv økonomisk. Jeg tror, dette er et Bevis for, at Flæskeproduktionens Vilkaar i Danmark har været afstemt efter dette Forhold: en passende Avance for Fremstillerne og rimelig Hensyntagen til dem, som Varen skal tjene til Næring for. Altsaa, det har intet som helst med Maksimalpriserne at gøre, at vi her i Danmark finder os i en Knaphedstilstand med Hensyn til Befolkningens Forsyning med Fedtstof gennem Flæskeproduktionen. Det skyldes dels Forhold udefra og dels Høstens Størrelse, som ingen Mennesker kan have nogen som helst Indflydelse paa. Jeg har ønsket at rette den Misforstaaelse, der hos mange raader med Hensyn til dette Spørgsmaal, og jeg tror, at Udtalelser, der nærer denne Misforstaaelse, ikke kan støtte sig paa Kendskab til de faktiske Forhold, men snarere er Udslag af en Lyst til under den Slags Sagers Behandling at fremsætte Paastande, som kun kan tjene til at øge Misfornøjelsen og Misforstaaelsen indenfor en vis Samfundsklasse.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger om, hvem der har betalt Afgiften af Kvægekporten, som — det er ganske rigtigt — i de to Aar, der er gaaet, andrager paa det nærmeste 20 Mill. Kr. Det er saa uendeligt let at fremsætte den Paastand, at det danske Landbrug er bebyrdet med en Særbeskatning paa ca. 20 Mill. Kr. Men hvis man vil tænke sig lidt om og undersøge Aarsagen til og Virkningen af de trufne Foranstaltninger, slipper man ikke saa let fra det. Der er jo, som det allerede er nævnt af det ærede Medlem